

РЕШЕНИЕ

№ 1

гр. Плевен , 15.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН, II ВЪЗ. НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в
публично заседание на двадесет и четвърти ноември, през две хиляди и
двадесета година в следния състав:

Председател: Мариан В. И.

Съдия: Георги К. Грънчаров

Секретар: И. П. Цветков

Прокурор: Красимир Цветанов Ячев (ОП-
Плевен)

като разгледа докладваното от Мариан В. И. Въззивно наказателно дело от
общ характер № 20204400600642 по описа за 2020 година

Като разгледа докладваното от съдия Мариан И. ВНОХД №
642/2020 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид
следното:

Районен съд гр.Плевен, с присъда №89/27.07.2020г., поста- новена
по НОХД №998/2020г, признал М. Д. Д. ЕГН ***, за невинен в това на
26.12.2018г. , в гр.Плевен, да се е закарал с убийство на лицето Ц. М.
И. от с.гр., чрез отправяне на следните реплики“ Сега ще те убия!Сега
вече ще те довърша!Отвори ще те убия!Ще те унищожа!“, което
заканване е възбудило основателен страх от осъществяването му,
поради което и на основание чл.304 от НПК, го оправдал по
обвинението по чл.144, ал.3 , вр. с ал.1 от НК.

Отхвърлил предявения от Ц. М. И. против подсъдимия М. Д. Д.
граждански иск за сумата от 10000 лева, като размер за виновно

причинени неимуществени вреди в резултат на деянието, ведно със законната лихва считано от 26.12.2018г., до кончателното изплащане като неоснователен.

Със същата присъда, на основание чл.190, ал.1 от НПК, поотделно, съдът постановил направените разноски на досъдебното производство в размер на 705,97 лева и в съдебното производство в размер на 448,86 лева, да останат за сметка на държавата.

Недоволен от постановената присъда адвокат Н. И.-АК-Плевен-повереник на частния обвинител и гр.ищец Ц. М. И., я обжалва.С жалбата от 27.07.2020г., се правят оплаквания за необоснованост и незаконосъобразност на постановената присъда.Счита се, че престъплението е доказано от обективна и субективна страна, а изводите на съда не се продкрепят от данните по делото, което е довело до необоснован съдебен акт.Твърди се, че безспорно е доказана физическа агресия по заключена метална врата и влизане през счупено стъкло, при възникнал скандал между доверителя му и подсъдимия, като изречените от подсъдимия думи „Сега вече ще те довърша“ и „Отвори да го убия“, са предизвикали чувство за страх от осъществяване на закана. Твърди, че в резултат на идвършеното от подсъдимия престъпление, за доверителя му са настъпили значителни неимуществени вреди, изразяващи се в уплаха за живота и здравето му и неправилно съда е приел, че деянието от подсъдимия не съставлява престъпление.Иска се отмяна на присъдата, осъждане на подсъдимия и съответно да се уважи предявения граждански иск.

Срещу присъдата, на 29.07.2020г., е постъпил и протест от Г.Д.-прокурор при РП-Плевен.Протеста е депозиран преди изготвяне на мотивите към присъдата и с него се излагат съображения за неправилност и незаконосъобразност на постановения съдебен. Счита се, че изводите на съда относно виновността и участието на подсъдимия, са направени в нарушение на чл.14 , ал., от НПК.Твърди

се, че преценката на доказателствения материал е в разрез с правилата на формалната логика, в следствие на което е приложен и неправилно материалния закон. Акцентираща се на причината за възникналите отношения между Ц.И. и подсъдимия М.Д., в следствие на отказа на подсъдимия, да изпълнява задълженията си във връзка с обособената етажна собственост. Акцентираща се на многократните сигнали до прокуратурата за отправяне на обидни думи и заканаителни реплики от страна на подсъдимия към Ц.И.. Преповтаря се изложеното в обвинителния акт, като се считат за несъмнено доказани, действията на подсъдимия и репликата „Сега ще те довърша“. Твърди се, че това е документирано освен от свидетелски показания, като не се коментират кои, и от видеозапис от монтираната на етажната площадка видеокамера. Сочат се действията на подсъдимия по счупване на огледала на етаж и хаотичното нанасяне на удари по други движими вещи. В подкрепа се сочат показания на свидетелите Ц.Т., Б.Ц. и съпругата на Ц.И.-Г.И., която утешавала малолетното им внуше, за действията на подсъдимия и, че са били прекратени в следствие на намесата на тези свидетели. Твърди се, че по несъмнен начин е установено емоционалното състояние на Ц.И., в подкрепа на което е и заключението по СПЕ- интензивна тревожност, към полюса на паниката. Посочва се и заключението на СПЕ, по отношение и на подсъдимия, че същия е с индиректни форми на агресия с инфантилен гняв от недоволство, достигащо и до насилие, което е и психическо, с цел да породи страх в отстрещната страна. Твърди се, че в подкрепа е и заключението по видео-техническата експертиза. Независимо, че същата не съдържа достатъчно материал за изваждане, за отправени обиди и заканаителни реплики, прокурора твърди, че отправянето им е подкрепено от изобилие от други гласни доказателствени средства, без да се сочат конкретно кои. Твърди се, че фактическата обстановка описана в обвинителния акт, е установена по безспорен начин от показанията на свидетелите на обвинението, заключенията на вещите лица и допълнително приобщените писмени доказателства,

съдържащи релевантна информация за предмета на доказване. В този смисъл се твърди, че допуснатите свидетели по искане на подсъдимия, не съдържат информация за инкриминираното деяние. Счита, че както при предварително разследване така и на съдебното следствие, се установява, че закана е обективизирана с думи и възприета от страна на Ц.И. насериозно. Твърди се, че това е така, тъй като цялостното поведение на подсъдимия се характеризира с убедителна степен на правдоподобност и достоверност, придаващи действителност и обоснованост на заплахата за живота на заплашения. В подкрепа се акцентира, че отправените закани в непосредствена близост на подсъдимия, съпроводени със силови похвати, води до категоричен извод по възбуждане на основателен страх, от осъществяването на отправената закана за убийство. Прави се извод, че вербалното психическо въздействие от страна на подсъдимия върху личността на Ц.И., е застрашило правно защитимата му сфера, като отправените реплики вещаещи смърт и упражнената сила довела до унищожаване на стъклото, съпроводено и отблъскване на съпругата на Ц.И., са довели до преживяването на страховити реакции, свързани с опасност за живота. В заключение прокурорът счита, че съдът неправилно е интерпретирал доказа- телствата, като е игнорирал и не е обсъдил при произнасянето си съществената част от тях, а е придал значение на друга избира- телна част, което е довело до неправилно съдебно решение. Иска се въззивният съд да отмени изцяло първоинстанционната присъда и вместо нея да постанови нова, с която подсъдимия М.Д., да бъде признат за виновен и осъден за престъпление по чл.144, ал.3, вр. с ал.1 от НК.

На 29.09.2020г. са постъпили „Писмени записки и документи“ от жалбоподателя-частния обвинител и гр.ищец Ц. М. И.. В тях се изразява несъгласие с приетото от РС-Плевен, че действията на подсъдимия М.Д., са били провокирани от него. Цитират се части от СПЕ. Твърди се, че подсъдимият е имал поведение, несъобразяващо се

с никой от етажните собственици. По отношение на подаваните сигнали счита, че обясненията на подсъдимия са лъжи. Възразява на това, че съда не е дал вяра на неговите и на съпругата му показания. Твърди, че подсъдимия го обиждал като твърдял, че е вреден за обществото, както и че съпругата на подсъдимия е дала лъжливи показания. Във връзка с последното, възразява, че чрез показване на записи на съпругата на подсъдимия, е целял да я манипулира и настрои срещу него. Счита, че казаното на съдебните заседания за него е неистина. Излага хронологично действия на подсъдимия спрямо него, до инкриминираната дата на 26.12.2018г. Изразява несъгласие с приетото, че обясненията на подсъдимия кореспондират с показанията на свидетелите. За влошените му отношения с подсъдимия, твърди, че причината е нежеланието на последния да плаща дължимите такси, а не поставената видеокамера. Възразява срещу становището на РС-Плевен, че е осъществил състава на чл.339а от НК, тъй като и подсъдимия е гласувал за поставяне на видеокамери, за наблюдение. Твърди, че записите ги е предал своевременно на разследващия полицай Б.И. Изразява несъгласие с неприемането на заключението на вещото лице, че е преживял безпокойство за живота си, като тревожността му била интензивна, към полюса на паниката. В подкрепа сочи, че след случилото се получил болки в гърдите, поради което му било предписано от лекар използването на инхалатор. Соци и подаден сигнал във Второ РУ на 29.01.2020г. Твърди, че безпокойството му продължава и понастоящем, както и, че отношението на подсъдимия към него и жена му не е променено, като последния продължавал да разпространява лъжи и клевети, уронвайки честта и авторитета му. Твърди, че на инкриминираната дата целта на подсъдимия е била да влезе в жилището му и той не го е провокирал за това. Моли съдът да спази върховенството на закона, като подсъдимия М.П. понесе отговорността си. Приложени са ведомости, протоколи, решения и обяснение от 27.12.2018г., за проложен CD със

записи на 4 файла.

На 12.10.2020г. е постъпила и молба от въззивния жалбо- подател Ц. М. И., с която се моли да се върне делото на РП-Плевен, за да се ангажират и приобщят към делото отказаните преписки, съдържащи факти и доказателства за хулигански прояви, физическо насилие, заплахи и обиди от подсъдимия към него. Твърди, че РС.Плевен е приложил различен неточен прочит на доказателствата по делото, като в нарушение на закона е кредитирал обесненията на подсъдимия и на неговите свидетели. Възразява срещу изключване на останалите източници без да конкретизира точно кои, както и заключенията на психиатричните експертизи. Твърди, че не са направени правилни изводи за виновността на подсъдимия. В този смисъл излага доводи, че престъпленията на подсъдимия са обективирани, чрез думите и действията му отправени към него и целящи промяна на поведението му като домоуправител. От субективна страна твърди, че това са престъпления с пряк умисъл, тъй като подсъдимия е съзнавал общественотоопасния характер, предвиждал е общественотоопасните последици и е искал настъпването им. Като причини сочи незачитането от страна на подсъдимия на правата на другите, свързани с неприкосновеността на личността. Твърди също, че все още е уплашен и, че след оправдателната присъда подсъдимия станал още по-агресивен. Разказва за случай станал на 05.10.2020г. пред блока, при който подсъдимия нападнал словесно съпругата му и направил видеоклип, без негово съгласие. Изразява становище, че това е нарушаване на правата му, крещенето отблизо било и нарушение на мерките при епидемична обстановка, като по този начин го изложил и на опасност от заразяване. Моли съда да изпълни задълженията си като гарантира живота, достойнствата и правата на личността, създавайки условия за свободно развитие на човека и личността.

В съдебното заседание на 24.11.2020г., въззивния жалбо-

подател-частния обвинители гр.ищец Ц. М. И. , се явява лично, като се защитава сам.Поддържа жалбата си.Иска да се върне делото за ново разглеждане.Твърди, че е тормозен ежедневно, за което е посочил факти и свидетели, но обвинител- ния акт, е бил само за заплахата за убийство.

Представителят на ОП-Плевен, поддържа протеста на РП-Плевен.Пледира за отмяна на първоинстанционната присъда и осъждане на подсъдимия за пристъпление по чл.144, ал.3, вр. с ал.1 от НК.

Адвокат В. П.-АК-Плевен- назначена за сл.зщитник на подсъдимияМ.Д. на основание чл.94, ал.1, т.9 от НПК, моли въззивния съд да постанови решение, с което да се потвърди постановената присъда.В подкрепа на това изразява становище, че първоинстанционния съд правилно е установил фактическата обстановка и постановил мотивиран съдебен акт, обсъждайки всички доказателства и доказателствени средств- ва.Счита, че не е налице съставомерност на деянието по чл.144, ал.3 от НК и не са допуснати процесуални нарушения, водещи до отмяна на присъдата. По отношение на съображенията на въззивния жалбоподател за връщане на делото, се противопоставя, позовавайки се на предмета на делото очертан с обвинителния акт, като сочи, че твърденията му са различни от тези, за които е прпотекло наказателното производство и не са били обект на твърдения от страна на прокуратурата в обвинителния акт.Моли да се потвърди първоинстанционната присъда.

Ответникът по жалбата и протеста-подсъдимия М. Д. Д., редовно призован не се явява, представлява се от адвокат В. П.-АК-Плевен.

Въззивният съд, след като се запозна със събраните по делото доказателства, изложеното във въззивната жалба, протеста, писмените записки и документи, молбата, като съобрази становищата на страните и след цялостна проверка на присъдата на основание чл.313

и 314 от НПК, намира следното:

Въззивната жалба и протеста на РП-Плевен, са подадени в срок и са допустими.

Разгледани по същество са неоснователни.

За да постанови обжалваната присъда първоинстанционният съд приел за установена следната фактическа обстановка:

Свидетелят Ц. М. И. заедно с членовете на семейството си живее в жилищен имот, находящ се в обособения в град Плевен жилищен комплекс "Сторгозия", бл. *** - 3, ет.2, ап.7.

Подсъдимият М. Д. Д. живее в същия жилищен блок в апартамент № 11, собственост на родителите на съпругата му свидетелката И.П. Д.а. Свидетелката Д.а не живеела постоянно в апартамента, тъй като се грижила за тежкоболната си майка, която живеела на друг адрес и била неподвижна. В апартамент №11 освен подсъдимият Д., живеела и неговата дъщеря, а понякога пренощувал и приятелят ѝ, който отглеждал като домашен любимец - куче с неустановена по делото порода.

Взаимоотношенията между подсъдимия Д. и свидетеля И. през годините се характеризирали с добронамереност и отзивчивост, като след избора на И. за Председател на Управителния съвет на жилищния блок през началото 2018 година отношенията им се влошили. Причината за влошаване на отношенията между подсъдимия Д. и свидетеля И. от една страна била поставената от И. във входа на жилищния блок видеокамера за наблюдение, а от друга освобождаването на живущите на първи и втори жилищен етаж от заплащането на такси, без решение на общото събрание на етажната собственост.

Свидетелят Ц. М. И., освен с подсъдимия Д., бил във влошени

междусъседски взаимоотношения и със свидетеля П.В.К. и с Д.С.П..

През 2015г. свидетелят И. подал жалба до Районна прокуратура-Плевен срещу Д.С.П., в която изложил твърдения, че последният с действията си е сринал авторитета му.

С Постановление за отказ да се образува досъдебно производство от 6.01.2016г., постановено по преписка №В-5593/2015г., Районна прокуратура-Плевен е отказала да образува досъдебно производство и е прекратила преписка №В-5593/2015г.

През 2018г. свидетелят Ц. М. И. подал жалба до Началника на Второ РУ при ОД на МВР-Плевен срещу подсъдимия М. Д. Д. и свидетелят П.В.К. по повод възникнали помежду им спорове относно заплащането на суми във връзка с управлението на етажната собственост на блока, в който живеят.

С Постановление за отказ да се образува досъдебно производство от 21.11.2018г., постановено по преписка №В-5133/2018г., Районна прокуратура-Плевен е отказала да образува досъдебно производство и е прекратила преписка №В-5133/2018г./ преписка вх.№339100-9137/2018г. и вх.№339100-9654/2018г. и двете по описа на Второ РУ на МВР-Плевен/. В мотивите на това постановление е посочено, че замесените лица М. Д. Д., П.В.К. и Ц. М. И. са официално предупредени чрез съставяне на надлежни писмени протоколи по чл.65 от ЗМВР. В мотивите на това постановление е посочено, че при проверката е установено твърдението на К., че свидетелят Ц.И. притежава и носи газов пистолет, който е законно притежаван и регистриран по надлежния ред във Втора РУ на МВР-Плевен. В мотивите на това постановление е посочено, че свидетелят И. за твърдените от него престъпления по чл.146 ал.1 от НК и по чл.144 ал.1 от НК може да подаде тжбба в шестмесечен срок от деня, когато е узнал за извършване на престъплението до съответния първоинстанционен съд, в случая Районен съд-Плевен.

На 4.12.2018г. свидетелят Ц. М. И. депозирал сигнал вх.№339100-10696/2018г. до Началника на Второ РУ на МВР-Плевен срещу подсъдимия М. Д. Д., в който сигнал твърдял, че съседът му Д. проявявал агресивно поведение към него като го безпокоял, заплашвал го и му създавал затруднения да си върши работата като председател на етажната собственост.

С Постановление за отказ да се образува досъдебно производство от 3.01.2019г., постановено по преписка №В-12/2018г., Районна прокуратура-Плевен е отказала да образува досъдебно производство и е прекратила преписка №В-12/2018г. по писма на същата прокуратура /преписка вх.№ .№339100-10696/2018г. по описа на Второ РУ на МВР-Плевен/.

На 26.12.2018 година около 18.20 часа свидетелят Ц.И. излязъл от апартамента си да изпуши цигара на обособената етажна площадка, на която от към страната на стълбището била монтирана стъклена врата с едностранно вътрешно отваряне.

По същото време, слизайки по стълбището, преминал подсъдимият М.Д., който направил забележка на свидетеля Ц.И. за пушенето му в общите части на жилищния блок. Свидателят И. продължил тютюнопушенето, а подсъдимият Д. продължил да слиза по стълбището, когато свидетелят И. решил да го провокира и попитал кога Д. ще се издължи на касиера на жилищния блок за дължимите такси. Намиращият се на площадката между първия и втория етаж подсъдим, след като възприел думите на свидетеля Ц.И. се отправил обратно по стълбите нагоре към втория етаж на жилищния блок, като застанал на средата на стълбите и попитал:“Кои такси?“. Подсъдимият Д. и свидетелят И. си разменили реплики за дължимите такси от Д. и заплащането им.

Подсъдимият Д. се обърнал и продължил да слиза по

стълбището. Свидетелят И. решил повторно да провокира подсъдимия Д. и се провикнал: “ти ще видиш, от другия месец ще ти пиша 5 души за такса.”. Намиращият се почти на първия етаж подсъдим Д., след като възприел думите на свидетеля И., се ядосал, тъй като в апартамента живеел той и дъщеря му, и на бърз ход се отправил обратно по стълбите нагоре към втория етаж на жилищния блок, като през цялото време повтарял: “Кои са тези 5 души?”. Достигайки етажната площадка на втория жилищен етаж подсъдимият Д. казал на свидетеля И.: С кого ще се гавриш ти бе?... Докога ще се гавриш ти с мене бе?”. Свидетелят И. затворил от вътрешната страна стъклената врата на площадката на втория жилищен етаж. Подсъдимият Д. искал от свидетеля И. да отвори вратата и да му каже за кои 5 души да плаща, но последният демонстративно тръгнал да се прибира в жилището си. Тогава подсъдимият Д. започнал да рита с крак по заключената врата, вследствие на което едно от стъклата се счупило. Подсъдимият Д. се пресегнал през счупеното стъкло и чрез дръжката от вътрешната страна на вратата я отворил. Междувременно свидетелят И. се бил прибрал в жилището си, а подсъдимият М.Д. започнал да блъска и чука по входната врата на жилището на свидетеля Ц.И., като през цялото време на висок тон заявявал "Отвори да ми кажеш кои са тези 5 души." Съпругата на свидетеля И. – свидетелката Г.И., излязла пред входната врата на апартамента и поискала от подсъдимия М.Д. да преустанови блъскането по вратата им и да преустанови крясъците си, тъй като внучката ѝ на една година и половина се била разплакала. Междувременно на етажната площадка на втория етаж излезли и живущите на същия етаж лица – свидетелите Ц.С.Т. и Б.Ц.. Свидетелката Т. застанала между подсъдимия Д. и свидетелката Г.И. и казала на подсъдимия: “М., излез от тука!” Свидетелят Ц. също се намесил и отстранил подсъдимия от вратата на свидетеля И.. Подсъдимият Д. излязъл от входа на жилищния блок, качил се на автомобила и потеглил в неизвестна посока.

Междувременно свидетелят Ц.И. се обадил на ЕЕН 112. Отзовалите се служители на полицията предприели действия по установяването на фактическите обстоятелства около възникналата ситуация, по време на които потърсили подсъдимия М.Д. за снемането на съответните обяснения, но не го открили.

На следващия ден - 27.12.2018г., свидетелят Ц.И. депозирал сигнал до Началника на Второ РУ на МВР-Плевен, в който твърдял, че подсъдимият Д. на 26.12.2018г. около 18,20 часа счупил стъклото на етажната врата и крещял, че ще го убие.

С протокол за доброволно предаване от 1.10.2019г. свидетелят Ц. М. И. предал 1 бр. CD-R марка „***“, 700 МБ, с надпис „М.Д., бл.***-3, ап.11, 8 бр.файлове.

Първоинстанционният съд е изложил в мотивите си заключенията на вещите лица по изслушаните и приети в съдебното производство експертизи, от които е установено следното:

От заключението на вещото лице Д.А. по назначената в хода на разследването комплексна видео-техническа и лицево-идентификационна експертиза, че на представения за изследване 1(един) брой оптичен носител компакт диск има 6(шест) видеофайла и 2(две) снимки. Записите са заснети на дати 23.11.2018г., 26.11.2018г., 27.11.2018г. и 20.09.2019г. (системно време), през различни времеви интервали. Записаните действия са описани по дати и часове в т.2.

На записите са заснети следните действия и лица:

- На 23.11.2018г. в 17:32:39ч. лице от мъжки пол поставя бележка на вратата.
- На 26.12.2018г. в 18:18:12ч. е заснет разговор между две лица от мъжки пол, който по късно прераства във скандал.

- На 26.12.2018г. в 18:19:23ч. е заснето скарване между две лица от мъжки пол.
- На 26.12.2018г. в 18:19:35ч. е заснето лице, което чупи долна преграда на врата.
- На 26.12.2018г. в 18:19:41ч. е заснето лице, което през долна преграда отваря врата.
- На 26.12.2018г. в 18:19:44ч. е заснето лице, което преминава през врата.
- На 26.12.2018г. в 18:21:41ч. са заснети свидетели - съседи.
- На 27.11.2018г. в 19:58:38ч. лице от мъжки пол поставя бележка на вратата, където на 26.12.2018г. в 18:19:23ч. е заснето скарване между две лица от мъжки пол.

Според заключението на вещото лице Д.А. по назначената в хода на разследването комплексна видео-техническа и лицево-идентификационна експертиза при сравнително изследване, чрез визуално съпоставяне на снимки от видеозаписите и сравнителна снимка от БДС, е установено сходство и съвпадение на външните анатомични признаци на главата и лицето, което дава основание за положителен извод, че на видеозаписите е заснето лицето М. Д. Д. с ЕГН 690402312.

От заключението на вещото лице инж.К.Т. по назначената в хода на разследването съдебно-техническа експертиза, че е обследван видеофайл с наименование „М. на 26.12.2018.mp4“. Възпроизвеждането на речта във видеото е частично—чуват се откъслечни реплики, тъй като действието се развива във вход на жилищен блок и разговорите между лицата са на висок тон - чуват се крясъци, смесване на говор на едно лице с друго, има отразяване на звука, поради акустичната среда на мястото, визията на „Трети мъж“ и

„Женски глас“ не се разпознава.

Със заключението е възпроизведена и визуализирана следната реч на Първи мъж – Ц.И. и на Втори мъж – М.Д.:

Първи мъж:.. ти си обещал за трима човека по конституция общите решения от общото събрание...това е правилник, който касае целия вход..Значи няма да го плащаш този месец?

Втори мъж: ... и този к следващия...

Първи мъж:.. следващия от 2016 та компенсация.. .щом не искаш да го плащаш...

Втори мъж: Веднага ела тука..

Първи мъж: Бягай оттука..престани да се заяждаш с мене..

Втори мъж: ... ще си изпатиш много...

Първи мъж: ...Изчезвай...

Втори мъж: С кого ще се гавриш ти бе?... Докога ще се гавриш ти с мене бе?

Трети мъж: Кой ще го оправи това стъкло?

Втори мъж: Той.

Трети мъж: Сигурен ли си?.. айде изчезвайте и двамата...

Втори мъж: .. виж какво..

Трети мъж:.. няма какво да та гледам...махай се оттука... кой ще го оправи...

Женски глас: ... Абе как можа ... вратите...каква простотия ...В

тори мъж: ... да ме ядосва да ме изкарва от нерви...

Женски глас:...защо да те ядосва?...разберете се целия блок кой ще плаща... кой няма да плаща...

Трети мъж: Айде изчезвай оттука..

Женски глас: ... на целия блок ще отворите всички железни врати...щом тази врата ви пречи...ще отрежете вратите...

Втори мъж: ... ти просто не ме познаваш...

Женски глас: махай се оттука...

Според заключението на вещото лице И. И. по назначената в хода на съдебното следствие повторна аудио-техническа експертиза при прегледа на съдържанието на видеофайл с наименование „М. на 26.12.2018“ с помощта на „*** media player“, специализиран плейър за възпроизвеждане на видеозаписи и аудиозаписи, че видеозаписът е заснет от една заснемащо устройство с вкопирана в кадъра информация за дата 26.12.2018г. час/тайм код/, като според тази информация видеозаписът е заснет на дата 26.12.2018г. за времето от 18:17:55 часа до 18:23:46 часа. Възпроизвеждането на речта от видеозаписа между лицата не е възможно напълно поради следните причини:1.Отдалеченост /различно позициониране/ на участниците в разговора от звукозаписващото устройство;2. Наличие на силен фонов шум и отразяване на звука, поради акустичната среда на мястото.3. Прекъсване на видеозаписа.

Текстът от видеозаписа - обект на експертизата, е снет и представен в писмен вид в “Текст на звуковия съпровод” при следната легенда: М: - мъжки глас Мl: - мъжки глас Ж: - женски глас; ../.. - прекъсване на един от говорещите от друг; ... - продължение на започната фраза; ..?..- неразбираема част от речта.

Със заключението е възпроизведена и визуализирана следната реч:

М: ..?.. тиа цигари ..?.. пуши ..?..

М1: Със какво ми право са разсърдиш, щот трима човека с таксата на човека, нали си си равноправен ..?..

М: Дошли ли писмо.

М1: Не едно, а ми са две.

М: Ас ..?..

М1: Не знам.

М: От един ли двама, защото някъв пиши в ..?..

М1: Със сигурнос ..?..

М: ..?..

М1: Конституция, точните решения и общо събрани в правилника. Знае сякой.

М: И сички други не сме ..?..

М1: Това е нагло ..?.. разбираш ли, че тва е срам може би. Който се знай в целия вход, целия блок ..?.. не е проблем ..?.. / говорят едновременно и двете лица/

М: ..?.. осемдесе ..?.. / говорят едновременно и двете лица/

М1: За въпрос часовник, така ли ?

М: ..?..

М1: Следващия месец ще бъде компенсация за щом иска да са излага.М: ..?..

М1: Бегай от тук

М: Отварям ти вратата и с мени ще си патиш могу.

М1: Изчезвай!

М: С кого с дразниш със кого, а. До кога са гавриш

Ж: Че вий няма ли да са спрайте с тоя домофондум.

М1: /двете лица викат едновременно и не могат да се отграничат и определят

М: думите които се произнасят от кое лице са/..?., кой ша го опрай ..?.. можи, сигурин си? ..?.. Ай ше донесъ инструкции, маструкции шъ и бия двама. Почвай ..?.. почвай ..?.. давай ..?..ти що не си ..?.. там отдолу.

М: /лицата викат /крещят/ едновременно, като речта не е ясна и не може да се
М1: отграничат думите които лицата произнасят / ..?..

Ж: Ох, моля ви са ..?..

М: /лицата викат /крещят/ едновременно, като речта не е ясна и не може да се

М1: отграничат голяма част от думите които лицата произнасят / ..?.. бе човек. Къде си ..?.. Начи ..?.. Виж кво. Няма кво да та гледам ..?.. писъмце ..?.. мина по коридора, а той дежурния у мен...?.. така ..?.. Аз ли го ..?..

Ж: Ей, аз не виждам как ни можа да са тросниш вратите бе. Бе избийте са в майката на колко е? ..?.. от полиция от етаж на събиране.

М: ..?.. с една курва ..?.. аз мисля, че не е проблем ..?..Ж: Когато ..?.. тогава ми говори.

М: ..?.. ма ядоса, че не спазват мерките. / неопределен мъжки глас/

Ж: И що съм ти виновна?

М: Никой не ми е ..?..

Ж: ..?.. да ме зареже пред целия блок. Кой си плаща и кой не на ..?..

М: ..?..

Ж: ..?..глупости бе М. ..?..

От заключението на вещото лице д-р Н.Л. по назначената в хода на разследването съдебно - психиатрична експертиза по отношение на освидетелстваното лице Ц. М. И. от град Плевен, че същият вследствие на преживяното на инкриминираната дата е преживял безпокойство за живота си, като тревожността му е била интензивна към полюса на паниката – състояние, в което се надценява опасността и същевременно си подценяват възможностите за контрол над ситуацията. Отправените закани, засягащи безопасността му И. е преживял болезнено с опасения за осъществяването им. При освидетелстването на лицето не са установени данни за деструкция във възприемането и представянето на реалността, като от медицинска гледна точка Ц.И. е в състояние правилно да възприема, запаметява и възпроизвежда факти от значение за разкриването на обективната истина при проведеното предварително разследване.

От заключението на вещото лице д-р Н.Л. по назначената в хода на разследването съдебно - психиатрична експертиза по отношение на освидетелстваното лице М. Д. Д., че към момента на извършване на инкриминираното деяние същият е могъл да разбира свойството и значението на деянието и да ръководи постъпките си, като липсват медицински пречки за участието му в наказателното производство. Според вещото лице за личността на обвиняемия са характерни индиректните форми на агресия, но при значими ситуация, възприети

като ощетяващи го при които би могъл да реагира с инфантилен гняв - от недоволство, достигащ и до насилие, както е и психическото с цел да породи страх в отсрещната страна, в уязвимостта и по - лесно да бъде манипулирана и се подчинява на изискванията и нарежданията му.

Изложената фактическа обстановка съдът приел за установена и доказана въз основа на обясненията на подсъдимия, показанията на свидетелите свидетели Ц. М. И., Г.И. И.а, Ц.Т. Т., В.И.П., Л.А.Б., Б.Д. Ц., И.П. И., Б.Д.Д., П.В.К., А.В.Б. и И.П. Д.а, заключението на вещите лица Д.А., инж.К.Т. и И. И. по назначените комплексно видео-техническа експертиза и лицево-идентификационна експертиза, и повторната аудио-техническа експертиза, приобщените по реда на чл.283 от НПК писмени доказателства включително с Постановление за отказ да се образува досъдебно производство от 6.01.2016г., постановено по преписка №В-5593/2015г., на Районна прокуратура-Плевен, Постановление за отказ да се образува досъдебно производство от 21.11.2018г., постановено по преписка №В-5133/2018г., на Районна прокуратура-Плевен, Постановление за отказ да се образува досъдебно производство от 3.01.2019г., постановено по преписка №В-12/2018г., на Районна прокуратура-Плевен, протокол за доброволно предаване от 1.10.2019г., справки за съдимост на подсъдимия Д. и свидетеля Ц.И., както и въз основа на приобщеното на основание чл.284 от НПК веществено доказателство – 1 бр. CD-R марка „***“, 700 МБ, с надпис „М.Д., бл.***-3, ап.11, 8 бр.файлове..

Въззивният съд споделя изводите на първоинстанционния съд относно доказаността на приетата фактическа обстановка. Изпълнил е задълженията си по чл.13 и 14 от НПК и е дал отговор на обстоятелствата подлежащи на доказване съобразно чл.102 от НПК.

Така приетата за установена и доказана фактическа обстановка от първоинстанционния съд се различава от тази приета в обвинителния

акт, само по отношение на отправените думи и изразите от страна на подсъдимия М.Д., към въззивния жалбоподател- конституиран като частен обвинител и гр.ищец-Ц. М. И..Съдът правилно е кредитирал изцяло обясненията на подсъдимия, а именно че не е използвал думи и изрази, изразяващи отправена закана за убийство по отношение на Ц.И..Това, както е приел и първоинстанционния съд е бил основният въпрос и главен факт на доказване и в съдебното производство.Протеста и въззивната жалба основно съдържат оплакване и възражение срещу приетото от първоинстанционния съд, че подсъдимият не е отправял закана за убийство по отношение на Ц.И..

Първоинстанционният съд правилно е приел за достоверни обясненията на подсъдимия М.Д. и направил обоснован извод, а именно, че подсъдимия не е отправял закана за убийство по отношение на Ц.И., изричайки думите- „Сега ще те убия.Сега вече ще те довърша.Отвори ще те убия.Ще те унищожа“.В подкрепа на този извод на съда са заключенията по назначените съдебно-техническа и аудио-техническа експертизи. В мотивите към присъдата дословно е отразена възпроизведената и визуализирана реч.Направен е задълбочен анализ от съда и правилно е прието, че няма думи и изрази осъществяващи от обективна страна състава на престъплението по чл.144, ал.3, във вр. с ал.1 от НК.Свързан с това е и извода на съда, че не следва да се приема и заключението по назначената СПЕ, изготвена от вещото лице д-р Л..В подкрепа на извода на съда, че не е налице настъпил основателен страх в Ц.И. от действията на подсъдимия е и факта, че Ц.И. е притежавал газов пистолет.Анализирайки възпроизведената реч, от предоставените записи, е видно, че няма изрази отправени от подсъдимия към Ц.И., който да се квалифицират като отправена закана за убийство, което е в подкрепа на извода на съда за достоверност и непротиворечивост на обясненията на подсъдимия.

Безспроно е, че подсъдимия е извършил физическите действия описани във приетата от съда фактическа обстановка, но без да са отправяни закани по отношение на Ц.И..Обясненията на подсъдимия са последователни и непротиворечиви за действията и думите му при възникналият конфликт между него и Ц.И. на 26.12.2018г.Те безспорно кореспондират с заключенията по комплексната видео-техническа експертизата и по лицево-идентификационната експертиза.Изрично в съдебното заседание на 01.07.2020г., вещото лице по назначената от съда съдебно-техническа експертиза-И. Станчев И. е заявил, че е извлякъл максимума от текста на преставения 1 бр. CD-R марка „***“, 700 МБ, с надпис „М.Д., бл.***-3, ап.11, 8 бр.файлове, но не е чул някой да се заканва с убийство.

Правилно първоинстанционният съд е приел, че в подкрепа на обясненията на подсъдимия са и показанията на свидетелите Павел К.,И. И., Б.Д. и И.П..Видно от показанията и на другите разпитани свидетели е, че са били налице създали се трайни негативни и лоши отношения не само между подсъдимия и Ц.И., но и между другите съседи, във връзка с ползването на общите части на етажната собственост.

Правилно първоинстанционния съд, противно на твърдяното в протеста на прокурора, е приел провокация от страна на Ц.И. по отношение на подсъдимия М.Д..Подсъдимият е подминал надолу по стълбите, но във връзка с отправени към него думи от Ц.И., че ще му начислява суми за пет души, се върнал и последвали развилите се действия на етажната площадка.Изречените думи от подсъдимия по отношения на Ц.И. били-“ С кого ще се гавриш.Ти докога ще се гавриш с мене бе“.Думи, които не могат да се приемат, че са закана за убийство по отношение на Ц.И., съответно и не биха могли да са възбуждане на основателен страх по смисъла на чл.144, ал.3, във вр. с ал.1 от НК.

Показанията на въззивния жалбоподател Ц.И. и съпругата му Г.И. са изолирани и не се подкрепят от останалите гласни доказателствени средства, както и заключенията на вещите лица по експертизите. Тезата на прокурора и показанията на тези двама свидетели, са в противоречие с останалия доказателствен материал и заключенията на съдебните експертизи, пряко възпроизвеждащи речта при възникналия конфликт между подсъдимия и въззивния жалбоподател Ц.И.. Нелогични са твърденията на Ц.И., че е искал да закупи апартамента на подсъдимия М.Д., едва ли не да спаси себе си и живущите в блока. Така установеното не се отрича от жалбоподателя Ц.И. и в потвърждение са показанията на свидетелката И. Д.а. Разговора по този въпрос е станал след внасяне на обвинителния акт срещу подсъдимия и конституирането на Ц.И. в качеството му на частен обвинител и гр.ищец. Достоверни са показанията на свидетелката И. Д.а, че чрез показаните и записи от Ц.И., се е опитал да я манипулира и настрои срещу подсъдимия. В показанията си в съдебно заседание Ц.И. не е отрекъл този факт, като е потвърдил, че е искал да закупи апартамента, да му е спокойно и да го даде под наем. Тези му действия и поведение, биха могли да се окачествят като мотив против подсъдимия. Това съпоставено с твърденията му за изпитан страх, тревоги и притеснения за живота си, не е житейски правдоподобно. В този смисъл, неоснователни са възраженията и на прокурора, че по несъмнен начин било установено емоционалното състояние на Ц.И., в следствие на приживяното от него.

Приетите заключения на вещите лица подкрепят обясненията на подсъдимия М.Д., но не и обвинителната теза за извършено престъпление от общ характер по чл.144, ал.3, във вр. с ал.1 от НК. Неоснователно е и възражението, че не е имало провокация от страна на Ц.И.. В протеста, неконкретизирано и с клишарани фрази се твърди, че от подробния анализ на свидетелите на обвинението и на информацията от заключенията по експертизите е видно, че

изявленията на разпитаните лица са подробни, логични правдиви и кореспондират с доказателствения материал. Не се сочат, кои точно свидетели за какви факти и обстоятелства, а пък заключенията по експертизите са в противоречия с тезата на прокурора, относно главният факт на доказаване-имали отправена закана за убийство от страна на подсъдимия спрямо Ц.И.. Показанията на свидетелите очевидци Ц.С.Т. и Б.Д. Ц., сочени в протеста на прокурора, също не съдържат данни за отправени закани от страна на подсъдимия. Тези свидетели разпитани и в съдебното производство твърдят, че е имало каране. Свидетелката Ц.Т. е дала показания, че е видяла подсъдимия да се кара с жената на Ц.И., но не може да каже точните думи, а свидетеля Б.Ц., че не помни точните думи, но били заплашителни. Както правилно е посочил в мотивите си първоинстанционния съд, освен показанията на Ц.И. и Г.И., други доказателства за отправена закана за убийство няма. Останалите действия от страна на подсъдимия не се отричат, за което е дал обяснения в с.з. на 19.06.2020г. За тези му действия първоинстанционния съд правилно е приел, че би могло да са обсъждат съставите на престъплението по чл.325 и чл.216 от НК, за каквито подсъдимия няма повдигнато обвинение.

Правилно и обосновано първоинстанционният съд е приел, че липсват от обективна страна, признаците на състава на престъплението по чл.144, ал.3, във вр. с ал.1 от НК. Липсата на който е да е от признаците на състава на престъплението посочен в особената част на НК, в настоящият случай-липса на закана за убийство, чрез отправяне на репликите „Сега ще те убия! Сега вече ще те довърша! Отвори ще те убия! Ще те унищожа!“, води до липса на престъпление. Не е било необходимо и въпреки това съдът е взел отношение хипотетично, че ако се приеме, че е имало закана за убийство с думите „Сега ще те убия“, то не е бил налице друг признак от обективна страна, а именно, че такива думи не са били в състояние да възбудят основателен страх,

у пострадалия от осъществяването ѝ.

По отношение на възраженията от жалбоподателя за други случай на конфликти с подсъдимия/ посочени по дати в приложенияте към жалбата писмени записки и документи/, както и твърденията, че прокуратурата не е взела предвид и други обстоятелства/, то те са извън предмета на доказване очертан с обвинителния акт и предмета на доказване в първоин- станционното съдебно производство, поради което не следва да се обсъждат от въззивния съд. Не следва да се обсъждат и множеството писмени доказателства свързани с обществения живот на етажните собственици-ведомости, протоколи, снимки на правилник за вътрешен ред и влезли в сила актове, тъй като също са извън предмета на настоящото въззивно производство.

При така установената и доказана фактическа обстановка се налага единственият възможен правен извод, приет ѝ от първоинстанционният съд, а именно, че подсъдимият М.Д. не е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл. чл.144, ал.3, във вр. с ал.1 от НК, поради което е признат за невинен и оправдан по повдигнатото му обвинение. Съответно правилно е отхвърлен предявения гр.иск от Ц. М. И. против подсъдимия М. Д. Д. от 10000 лева, като обезщетение за причинени му неиму- ществени вреди в резултат на деянието, ведно със законната лихва считано от 26.12.2018г., до кончателното изплащане, като неоснователен.

В съответствие с разпоредбата на чл.190, ал.1, т.1 от НПК, законосъобразно съдът е постановил направените деловодни разnosки по досъдебното и съдебното производство да останат за сметка на държавата.

При извършената цялостна проверка на обжалваната и протестирана присъда, въззивния съд не намира да са допуснати процесуални нарушения, които да са основание за отмяна на

присъдата и връщане на делото за ново разглеждане на първоинстанционния съд, поради което същата следва да се потвърди, като правилна и законосъобразна.

По изложените съображения и на основание чл.334 т.6, във вр. с чл.338 от НПК, окръжния съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда №89/27.07.2020г., постановена по НОХД №998/2020г. на РС-гр.Плевен, като правилна и законосъобразна.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Член-съдия:

1. _____